

Sammenligninger er anstillede ud fra alle foreliggende Kendsgerninger. Det kan den Sortering, som er foretaget af Kommissionen, ikke bruges til; Vurderingen kunde ikke afleveres til Trafikministeriet og danne Grundlag for en endelig Bedømmelse af, hvilke Baner der skal komme i Betragtning, og da med hvilke Beløb.

Til det ærede Medlem fra Gentoft (Abrahamsen) vil jeg sige, at han har ikke Ret i den Opfattelse, han gjorde gældende overfor visse Repræsentanter for Privatbanerne i Kommissionen, at de skulde have nægtet Muligheden af at foretage Takstforhøjelser og bagefter alligevel selv være gaaet med til at gennemføre Takstforhøjelser. Saaledes ligger Landet ikke. Ingen har nogen Sinde indenfor Kommissionen nægtet, at nogle af den Række Privatbaner, vi havde til Behandling, kunde gennemføre Takstforhøjelser med Udbytte. Men det er paastaaet, og jeg tillader mig at paastaa paa ny, at der er Baner, som ikke kan komme over den foreliggende Situation ved Hjælp af Takstforhøjelser, fordi Taksterne i Forvejen er saa høje, at en yderligere Forøgelse vilde medføre en Nedgang i Transporten og derved enten en formindsket Indtægt eller status quo paa Indtægtens Omraade. Jeg beder det ærede Medlem og ærede Medlemmer se Bilag 15 i Privatbanekommissionens Betænkning igennem. Saa vil De se, at der er Baner, som er oppe paa Takster for Personbefordring, som er næsten tre Gange saa høje som Statsbanernes, og oppe paa Takster for Godsbefordring, som er 58 i Forhold til Statsbanernes 32, og den Bane, jeg her nævner, som er oppe paa en Takst af 58 i Forhold til Statsbanernes 32, er en Bane, som har kørt med denne Takst gennem to Aar, i hvilke den ikke des mindre har givet henholdsvis 20 000 og 17 000 Kr. i rent Driftunderskud. Hvorledes skulde den Bane være i Stand til at gennemføre de forøgede Udgifter, som Privatbanekommissionens Forslag, hvis det antages, vil medføre, ved at forhøje de i Forvejen saa ekstraordinært høje Takster? Det er ganske ugørligt for denne Banes og andre Baners Vedkommende. Derfor har Ministeren Ret i, at det i saadanne Tilfælde gælder om: Vil man nedlægge en saadan Bane, eller vil man fra Statens Side yde Hjælp til, at den kan komme over Situationen?

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Det ærede Medlem fra Gentoft (Abrahamsen) vilde bestride,

at der er Lighed mellem de to Eksempler, jeg har nævnt, Tilskud til de private Baner og Tilskud til private Dampskibsruiter. Jeg kan ikke se, at der er anden Forskel end netop den, som det ærede Medlem fremhævede. Staten har nemlig i Forvejen ydet et meget stort Tilskud til de private Baner. Staten er altsaa Med-ejer af disse private Baner. Og medens Staten med største Sindsro vilde kunne se paa, at Frederikshavn—Göteborg-Ruten ophørte, da Staten ikke der har noget Aktiv at varetage, har Staten altsaa yderligere den Opfordring til at bidrage til at holde de private Baner i Gang, at den der har et Aktiv, hvis Værdi det maa være den magtpaaliggende at opretholde. Dernæst er der det at sige, at medens Staten betaler hele Underskuddet for Frederikshavn—Göteborg-Ruten, skulde dog her Forholdet komme til at ligge saaledes, at Staten kun delvis betalte de private Baners Underskud, og at Kommunerne rundt omkring maatte melde sig som Deltagere i at bære det. Der er ingen Tvivl om, at naar de tre eller fire Passagerer — jeg ved ikke, hvor mange det er — som daglig rejser med Frederikshavn—Göteborg-Ruten, betalte, hvad det koster, vilde den kunne betale sig, saaledes som det ærede Medlem ønsker. Der medsendes ogsaa noget Gods, og naar man lod Godsforsenderne betale, hvad det virkelig koster, var der ingen Grund for Staten til at træde til. Men der er andre Hensyn, som gør sig gældende. Det synes nødvendigt, og jeg har paa stærk Opfordring af det ærede Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgkreds (Thomas Larsen) ladet mig bevæge til at gaa med til at yde saadanne Tilskud i Tillid til, at saadan en Rute havde sin Betydning. Paa samme Maade har jeg anset det for nødvendigt at give Forhaandstilsagn om Tilskud til de Ruter, som vil blive oprettet for at pleje Forbindelsen mellem Fyn og Sønderjylland. Hvis det ærede Medlem fra Gentoft (Abrahamsen) ikke endnu er overbevist, vil jeg haabe, at det ærede Medlem fra Hjørring vil hjælpe mig.

Johan Knudsen: Den højtærede Trafikminister sagde nu, at Staten bærer hele Underskuddet ved Frederikshavn—Göteborg-Ruten. Det er ikke rigtigt. Det forenede Dampskibsselskab bærer en stor Del af Underskuddet, og, saa vidt jeg ved, har Sverige ogsaa givet en meget betydelig Subvention for at faa denne Drift i Orden igen.